

Posudek na bakalářskou práci Vojtěcha Mečiče *Hospoda jako bájně třetí místo*. Praha, FHS UK 2011. 70 stran plus přílohy

Co se týče volby tématu a jeho originality autor si vybral velmi zajímavé a nutno podotknout, že v české historiografii doposud velmi málo zpracovávané téma, zvláště ve srovnání k významu jaký restaurační zařízení hrají v životě české společnosti. Hlavním přínos práce zcela nepochybně spočívá ve snaze za pomoci orální historie podchytit a popsat fenomén života a koloritu restaurací v konkrétním jilemnickém případě, který je autorovi blízký i díky rodinným kořenům. Práce se svým zaměřením a interdisciplinárním pojetím, které je třeba kvitovat, pohybuje na pomezí takových oborů, jako je historie, antropologie, etnologie a dílem i sociální geografie a cestovního ruchu.

K práci s literaturou a prameny, jejich kritice a interpretaci je možné říci, že při svém bádání autor využil především svých vlastních a metodicky dobře promyšlených a podložených výzkumů v oblasti orální historie, tj. sám vedl 11 rozhovorů s celkem 12 narátory. Za podnětné považuji rozhodnutí realizovat polo-strukturované rozhovory na základě zvolených okruhů otázek. Do diskuze bych chtěl položit otázku, co autora vedlo k tomuto rozhodnutí a na základě čeho zvolil dané okruhy otázek. Kvantitativní rozsah využitých pramenných základny je pro tento formát více než dostačující. Využitá literatura využitá k „zarámování“ a kontextualizaci tématu je co do obsahu i rozsahu dostačující, byť je možné autorovi pro další bádání doplnit ještě některé další tituly z poslední doby (např. od K. Altmana či T. Dvořáka). Jinak obecně autor pracoval s prameny i literaturou velmi citlivě, eticky a podle všech postupů, které jsou např. běžné při práci s orální historií, přičemž je třeba ocenit anonymizaci rozhovorů.

Co se týče struktury práce, ta se skládá ze čtyř částí. V její první části autor přibližuje svá metodologická východiska, ve druhé části se pak zastavuje u východisek teoretických, u pojmu hospody a jejího prostředí, rozvádí zde koncept „třetího místa“ R. Oldenburga a zamýšlí se nad tím, zdali je možné aplikovat jej i na české prostředí (v podobě odkazu na V. Černého a J. Vinopala). Dále je pak v této části představena Jilemnice z pohledu dějin pohostinství. Je možné říci, že koncept se ve vztahu k zaměření díla jeví jako funkční a vhodně zvolený. V případě potenciálního pokračování v tomto výzkumu se nabízí možnost rozšíření o další tematický záběr (např. éru první republiky či rakousko-uherskou epochu). Jako otázka do diskuze se proto nabízí otázka, jak je to s dostupností archivního materiálu k tomuto tématu v příslušných okresních a oblastních archivech (Semily, Litoměřice)? Další dvě kapitoly, představující stěžejní částí práce nejenže v úvodu představuje jednotlivé narátory, ale především se snaží podat v tematických okruzích charakteristiku místních hospod na základě jednotlivých tematických okruhů. Ačkoliv text díky ukázkám působí velmi čtivým dojmem, přeci jen se jako otázka jeví, zdali by si některé vyřčené komentáře nezasloužily alespoň v poznámkách okomentovat a hlouběji tak zasadit od kontextu.

Argumentační schopnosti autor nejvíce zúročil v esejistickém závěru, kde se snaží (v dílčí polemice s názory J. Vinopala) vyrovnat s fenoménem „štamgastovství“. Je třeba ocenit, že autor se nesnaží dívat se na problematiku schematicky, ale naopak s citem pro složitost dobové reality a s velkou dávkou porozumění a nezbývá, než doufat, že např. v průběhu dalšího studia svá bádání i analýzy ještě rozšíří.

Jazykové a stylistické zpracování je na úrovni odpovídající formě bakalářské práce.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou 1 (výborně).

V Praze 28. 8. 2011

PhDr. Pavel Mücke, Ph.D.